



Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024-11069
Den 5. marts 2025

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 27 til beslutningsforslag B89 stillet 23. januar 2025 efter ønske fra Marianne Bigum (SF) og Leila Stockmarr (EL).

Spørgsmål nr. 27

”Hvordan begrundes ministeriet, at anvendelse af blandingszoner kan bruges til udvikling og anvendelse af ny miljø- og renseteknologi og substitution? Der ønskes en begrundet sammenligning med andre virkemidler, herunder hvilke der er overvejet, men forkastet til fordel for blandingszoner?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser, at:

”Der stilles løbende nye og skærpede miljøkvalitetskrav, altså grænser for hvilke koncentrationer af miljøfarlige forurenende stoffer, der må være i vores vandmiljø. Reglerne på området indebærer, at den enkelte miljømyndighed i forbindelse med nye og ændrede udledningstilladelser og miljøgodkendelser skal stille krav med henblik på at sikre, at udledningen lever op til de nye og skærpede miljøkvalitetskrav.

Når miljømyndigheden meddeler udledningstilladelse til en virksomhed, skal miljømyndigheden stille krav om, at virksomheden anvender den bedste tilgængelige teknik (BAT). Dette gælder også ved revurderinger af miljøgodkendelser eller ændrede udledningstilladelser. Hvis krav om BAT ikke er tilstrækkeligt til at sikre, at udledningen lever op til de nye og skærpede miljøkvalitetskrav, skal miljømyndigheden stille yderligere – og dermed strengere - krav i udledningstilladelsen. Først herefter kan miljømyndigheden tillade, at der eventuelt udpeges en blandingszone.

Hvis der er udpeget en blandingszone, skal miljømyndigheden samtidig i udledningstilladelsen stille krav om foranstaltninger, der kan mindske udstrækningen af blandingszonen i fremtiden, jf. § 8, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1433 af 21/11/2017 om krav til udledning af visse forurenende stoffer. Det forudsætter, at virksomheden løbende har fokus på at reducere udledningen af det pågældende stof sådan, at blandingszonens udstrækning kan mindskes over tid. Det kan bl.a. ske ved at implementere ny teknologi, substitution af miljøfarlige stoffer eller ved ændringer i produktionsprocesser/indretning af produktionen.

Når der søges om godkendelse af eller tilladelse til en udledning, skal miljømyndigheden vurdere udledningens konsekvenser for overfladevandområdet, herunder om udledningen udgør en forringelse eller hindrer målopfyldelse i det pågældende overfladevandområde. Det indebærer, at der løbende efterspørges nye og mere effektive renseløsninger. En efterspørgsel, der også er med til at understøtte og fremme den teknologiske udvikling.”

./ Der henvises i øvrigt til svar på spm. 5, 6, 7 og 10 til beslutningsforslag B89.

Magnus Heunicke

/

Paolo Perotti